

21 χρόνια μετά την τραγωδία της “Ήλιος”: Το εκκλησάκι που κράτησε ζωντανή τη μνήμη της Μαίρης

/ [Επικαιρότητα](#)

Είκοσι ένα χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τη μαύρη Κυριακή της 14ης Αυγούστου 2005, όταν ο χρόνος σταμάτησε για 121 ανθρώπους.

Η συντριβή της Πτήσης 522 της Helios Airways στο Γραμματικό Αττικής δεν αποτελεί απλώς τη μεγαλύτερη αεροπορική τραγωδία στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αποτελεί μια πληγή που παραμένει ανοιχτή στη συλλογική μνήμη της Κύπρου και της Ελλάδας, μια τραγωδία που άλλαξε για πάντα τη ζωή δεκάδων οικογενειών και ανέδειξε με τον πιο οδυνηρό τρόπο τη σημασία της αεροπορικής ασφάλειας.

Το μοιραίο Boeing 737-315 είχε απογειωθεί το πρωί της 14ης Αυγούστου από τη Λάρνακα, με προορισμό την Πράγα και προγραμματισμένη ενδιάμεση στάση στο αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» της Αθήνας. Στο αεροσκάφος επέβαιναν 115

επιβάτες και έξι μέλη του πληρώματος. Ανάμεσά τους βρίσκονταν 22 παιδιά, ενώ δώδεκα επιβάτες είχαν ελληνική καταγωγή.

Το χρονικό της τραγωδίας

Λίγη ώρα μετά την απογείωση, εξαιτίας προβλήματος στη συμπίεση της καμπίνας, το αεροσκάφος συνέχισε να ανεβαίνει σε ύψος πτήσης χωρίς να αποκατασταθεί η πίεση στο εσωτερικό του. Οι επιβαίνοντες άρχισαν σταδιακά να εμφανίζουν συμπτώματα υποξίας, χωρίς να αντιλαμβάνονται τι ακριβώς συνέβαινε.

Στις 10:15 το αεροσκάφος εισήλθε στον Εθνικό Εναέριο Χώρο Αθηνών, όμως οι επανειλημμένες κλήσεις του Πύργου Ελέγχου έμεναν αναπάντητες. Η σιωπή από το πιλοτήριο προκάλεσε συναγερμό στις ελληνικές αρχές.

Στις 11:05 απογειώθηκαν δύο μαχητικά F-16 από τη Νέα Αγχίαλο με αποστολή την αναγνώριση του επιβατικού αεροσκάφους. Δεκατρία λεπτά αργότερα οι χειριστές τους βρέθηκαν μπροστά σε μια εικόνα που δεν θα ξεχνούσαν ποτέ. Ο συγκυβερνήτης ήταν αναίσθητος πάνω στα χειριστήρια, ο κυβερνήτης δεν βρισκόταν στη θέση του, ενώ οι μάσκες οξυγόνου είχαν ήδη πέσει στην καμπίνα των επιβατών.

Καθώς το διαθέσιμο οξυγόνο εξαντλήθηκε, οι επιβαίνοντες έχασαν σταδιακά τις αισθήσεις τους. Οι νεκροτομές που ακολούθησαν έδειξαν ότι κατά τη στιγμή της πρόσκρουσης οι περισσότεροι διατηρούσαν ακόμη καρδιακή λειτουργία, όμως βρίσκονταν σε βαθύ και μη αναστρέψιμο κώμα λόγω της υποξίας.

Τις τελευταίες δραματικές στιγμές, ο αεροσυνοδός Ανδρέας Προδρόμου κατάφερε να εισέλθει στο πιλοτήριο, έχοντας χρησιμοποιήσει φορητή φιάλη οξυγόνου. Επιχείρησε να αναλάβει τον έλεγχο του αεροσκάφους, σε μια ύστατη προσπάθεια να αποτρέψει την καταστροφή. Ωστόσο, ο χρόνος είχε ήδη εξαντληθεί. Όταν τα καύσιμα τελείωσαν, οι δύο κινητήρες σταμάτησαν να λειτουργούν και στις 12:04 το μεσημέρι το αεροσκάφος συνετρίβη στην ορεινή περιοχή του Γραμματικού Αττικής.

Δεν υπήρξε κανένας επιζών.

Πτήσεων, υπό τον Ακριβό Τσολάκη.

Το πόρισμα κατέγραψε μια αλληλουχία ανθρώπινων λαθών και οργανωτικών αδυναμιών που οδήγησαν στην τραγωδία.

Μεταξύ των βασικών αιτίων ήταν η μη επαναφορά του διακόπτη συμπίεσης από τη θέση manual στη θέση auto μετά από εργασίες συντήρησης, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα να μην πραγματοποιηθεί η αυτόματη συμπίεση της καμπίνας κατά την άνοδο του αεροσκάφους.

Παράλληλα, οι χειριστές δεν αναγνώρισαν έγκαιρα το πραγματικό πρόβλημα, καθώς οι ηχητικές προειδοποιήσεις μπορούσαν εύκολα να συγχέονται με άλλες ενδείξεις του αεροσκάφους. Μετά την τραγωδία, η Boeing προχώρησε σε αλλαγές τόσο στα εγχειρίδια συντήρησης όσο και στα προειδοποιητικά συστήματα του συγκεκριμένου τύπου αεροσκάφους.

Το πόρισμα κατέδειξε ακόμη ελλείψεις στην εκπαίδευση του πληρώματος όσον αφορά περιστατικά αποσυμπίεσης της καμπίνας, καθώς και αδυναμίες στη συνεργασία μεταξύ πιλοτηρίου και θαλάμου επιβατών (CRM).

Το τελικό αποτέλεσμα ήταν η απώλεια των αισθήσεων των χειριστών λόγω υποξίας, η αδυναμία ελέγχου του αεροσκάφους και τελικά η διακοπή λειτουργίας των κινητήρων εξαιτίας της εξάντλησης των καυσίμων.

Το εκκλησάκι που κράτησε ζωντανή τη μνήμη της Μαίρης

Είκοσι ένα χρόνια μετά, η μνήμη των θυμάτων παραμένει ζωντανή όχι μόνο στις καρδιές των συγγενών τους, αλλά και σε έναν μικρό χώρο προσευχής στη Μοσφιλωτή.

Πρόκειται για το πετρόκτιστο παρεκκλήσι της Παναγίας της Ελευθερώτριας και της Αγίας Παρασκευής, το οποίο δεσπόζει πάνω σε ένα μικρό πευκόφυτο ύψωμα, σε απόσταση περίπου 500 μέτρων από την Ιερά Μονή Αγίας Θέκλης.

Η ιστορία του είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με μία από τις οικογένειες που σημάδεψε η τραγωδία.

Μιλώντας στη «Σημερινή», ο κ. Βάσος Γεωργίου, ο οποίος έχασε στη συντριβή της Helios τη σύζυγό του Μαίρη και τους γονείς της, περιγράφει πως το παρεκκλήσι δεν δημιουργήθηκε αρχικά ως μνημείο της τραγωδίας.

Όπως εξηγεί, η ιδέα γεννήθηκε αρκετά χρόνια πριν από το δυστύχημα. Ο ίδιος και η σύζυγός του είχαν μελετήσει την ιστορία της Μοσφιλωτής και διαπίστωσαν πως ο πρώτος ναός του χωριού ήταν αφιερωμένος στην Αγία Παρασκευή. Θέλησαν, λοιπόν, να διαφυλάξουν αυτή την ιστορική παράδοση και αποφάσισαν να ανεγείρουν ένα μικρό παρεκκλήσι προς τιμήν της Αγίας.

«Τα σχέδια είχαν ολοκληρωθεί το 2004 και είχαν εξασφαλιστεί όλες οι απαραίτητες άδειες. Ήμασταν έτοιμοι να ξεκινήσουμε την ανέγερση», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Η ζωή, όμως, ανέτρεψε τα πάντα.

Η Μαίρη Γεωργίου δεν πρόλαβε να δει το όνειρό της να γίνεται πραγματικότητα. Στις 14 Αυγούστου 2005 βρισκόταν στην Πτήση 522 μαζί με τους γονείς της. Κανείς τους δεν επέστρεψε ποτέ στην Κύπρο.

Μετά την τραγωδία, όπως εξιστορεί ο κ. Γεωργίου η Καθηγουμένη και η Αδελφότητα της Ιεράς Μονής Αγίας Θέκλης εισηγήθηκαν να αφιερωθεί το παρεκκλήσι όχι μόνο στην Αγία Παρασκευή, αλλά και στην Παναγία, προς τιμήν της αδικοχαμένης Μαίρης, η οποία έφερε το όνομα της Θεοτόκου.

Παράλληλα, επιλέχθηκε η προσωδυμία «Παναγία η Ελευθερώτρια», ως προσευχή και δέηση προς την Υπεραγία Θεοτόκο για προστασία και λύτρωση του κυπριακού λαού.

Από εκείνη τη στιγμή, το παρεκκλήσι απέκτησε έναν ακόμη βαθύτερο συμβολισμό. Δεν αποτελεί μόνο έναν τόπο λατρείας, αλλά ένα αιώνιο μνημόσυνο για τους 121 ανθρώπους που χάθηκαν τόσο άδικα στη μεγαλύτερη αεροπορική τραγωδία της Κύπρου.

Κάθε χρόνο συγγενείς των θυμάτων, φίλοι και απλοί πολίτες επισκέπτονται τον χώρο.

Στη Μοσφιλωτή, το μικρό εκκλησάκι της Παναγίας της Ελευθερώτριας εξακολουθεί να θυμίζει πως η μνήμη δεν σβήνει με το πέρασμα του χρόνου. Για τον Βάσο Γεωργίου αποτελεί την εκπλήρωση ενός κοινού ονείρου που δεν πρόλαβε να ζήσει με τη σύζυγό του. Για τις οικογένειες των θυμάτων αποτελεί έναν τόπο παρηγοριάς. Και για όλους τους υπόλοιπους, μια σιωπηλή υπενθύμιση ότι η 14η Αυγούστου 2005 δεν πρέπει ποτέ να ξεχαστεί.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το παρεκκλήσιο είναι ενωμένο με το Επισκοπείο Τριμυθούντος και λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθούντος κ. Βαρνάβας τελεί τη Θεία Λειτουργία στο παρεκκλήσιο της Αγίας Παρασκευής τόσο κατά τις πρωινές όσο και κατά τις απογευματινές ώρες.

Πηγή: sigmalive.com